

„Součástí mé práce je vytvořit pacientovi komfort a pohodlí,“ říká sanitář Litomyšlské nemocnice

28.3.2025 - | Nemocnice Pardubického kraje

Po několika angažmá v Litomyšlské nemocnici, zakotvil Ján Oračko na chirurgické JIP, kde se stará o pacienty po operacích: „Máme tady hodně pacientů ortopedických, ale i všechny z ostatních chirurgických oborů. Zůstávají u nás 24 hodin a pak je překládáme na standardní lůžkové oddělení. Pokud u nich nenastanou komplikace samozřejmě.“ A právě péče o pacienty po operacích tohoto sanitáře uchvátila nejvíce: „Začínal jsem na neurologické JIP, pak jsem zkusil práci na interní JIP - tam jsem byl v době covidu. Dál jsem pokračoval na ARO a byl jsem i na patologii. Nakonec jsem tady na chirurgické JIP a jsem za to rád, jsem tady doma,“ vysvětluje.

Přestože každé pracoviště je jiné a každé má něco do sebe, pan Oračko nejraději pomáhá pacientům v nouzi a snaží se jim dát, co v danou chvíli zrovna potřebují. **„Snažím se s pacientem vždy navázat nějaký kontakt. Pacienti jsou všelijací, někdy jsou zmatení, někdy ten pacient i pláče a já se ho snažím uklidnit a třeba ho i pohladit nebo vzít za ruku. Někteří pacienti to opravdu potřebují. Po operaci sice dostanou kapačky proti bolesti, ale jsou ve stresu, mají strach a ta psychika u nich dělá opravdu hodně,“** vysvětluje pan Oračko a zároveň dodává, že sám vidí účinek, jak se vlídné slovo na pacientech projevuje: „Občas na monitoru životních funkcí vidím, jak se změní křivky, když s pacientem mluvím, vezmu ho za ruku a uklidňuji ho. Ze začátku své sanitářské kariéry jsem měl nejednou slzy v očích, když mě pak pacient chytl za ruku sám a děkoval mi. To je to, proč tu práci mám rád, chytilo mě to za srdce.“

Cesta k pomáhající profesi často nebývá přímá. Ján Oračko pracoval ve zcela jiném oboru, než se stal sanitářem. Vřelý vztah k lidem a snahu pomáhat měl už odmalička: **„Dříve jsem pracoval se dřevem, dělal vazby, stavěl pergoly a tak. Někakým způsobem jsem se postupně dostal k tomu, že bych mohl zkusit pracovat v nemocnici a pomáhat lidem tam. Moje žena také pracuje v sociálních službách. Musel jsem si nejdříve udělat sanitářský kurz a pak jsem nastoupil do Litomyšlské nemocnice.“**

Jeho běžný pracovní den začíná přípravou prádla, dezinfekčních přípravků a všeho, co je k péči o pacienty potřeba: „U pacientů se začíná s ranní hygienou, pak následuje snídaně a chvíli na to vizita. Na JIPce jsme tady jako sanitáři ve dvou. Samozřejmě se stane, že někdo onemocní a zůstanu tady i sám. Ale kolektiv je tady dobrý a líbí se mi, že cokoli potřebuji, vyjde mi staniční sestra vstříc a dohodneme se, jak se co bude dělat. Takže se mi tady pracuje dobře,“ hodnotí své pracoviště sanitář.

Od práce ve zdravotnictví není vždy snadné se zcela odpojit a potvrzuje to i pan Oračko: „Když si doma sednu, abych si po práci oddechl, stává se mi, že ji i tak mám chvíli v hlavě a přemýšlím o ní i o těch pacientech. Manželka mi pak říká: ‚Ty jsi zase v práci?‘,“ směje se Ján Oračko, který doma nejraději relaxuje prací na zahradě a na svém domě. Velkou radost mu dělá i fenka Meginka, kterou sám před několika lety zachránil: „Jel jsem autem kolem Morašic, když jsem si všimnul, že je v příkopě pejsek. Šlápl jsem na brzdy a šel se na něj podívat. Bylo to ještě štěně, vyhublé a špinavé od bláta. Vzal jsem ho domů a teď už máme Meginku osm let. Bohužel má následky z doby, než jsem ji našel, a má epilepsii, ale dáváme jí léky a je v pořádku,“ zakončil.

Svoji profesi by zkušený sanitář doporučil tomu, kdo má cit pro práci s lidmi: „Myslím, že součástí

mé práce je vytvořit pacientovi komfort a pohodlí – jak psychické, tak fyzické. Já s tím pacientem strašně cítím, protože člověk nikdy neví, co se může stát. **Snažím se dělat pro ty pacienty, co nejlépe umím, protože si jde snadno představit, že takový pacient je něčí máma nebo táta a je potřeba se k nim chovat tak, jak bychom si přáli my, aby se někdo choval k našim rodičům. Pokud někdo nemá vztah k lidem, soucit s tím, že tam zažívají nějakou bolest a nemá snahu jim nějak pomoci, tak by tuto práci neměl vykonávat,**“ hodnotí sanitář Oračko, kterého pacienti budou v Litomyšlské nemocnici ještě pár let potkávat. I přes svůj věk se do důchodu rozhodně nechystá a chce svůj čas dále věnovat oblíbené profesi: „Nedávno jsem říkal kolegům, že mi zbývá ještě 18 let do důchodu a oni nevěřícně kroutili hlavou. Tak jsem jim řekl, že plánuju pracovat do osmdesátky,“ směje se pan Oračko a pokračuje: „A i kdybych šel do důchodu, tak bych stejně chtěl alespoň částečně dál pracovat, ale samozřejmě bude záležet na zdraví. Nemocnici ještě neopouštím, mě ta práce strašně uspokojuje a mám z ní dobrý pocit. Vidím, že těm pacientům dokážu nějakým způsobem pomoci, to mě v životě naplňuje,“ uzavírá sanitář Ján Oračko.

Každá z nemocnic Nemocnice Pardubického kraje průběžně vyhodnocuje kvalitu a bezpečí svých služeb. Slouží k tomu dotazník, který mohou vyplnit pacienti, když odcházejí z nemocnice domů. Jméno pana sanitáře Oračka se v dotaznících objevuje velmi často. Pacienti jej chválí za ochotný a laskavý přístup.

<https://www.nempk.cz/novinky/soucasti-me-prace-je-vytvorit-pacientovi-komfort-a-pohodli-rika-sanitar-litomyslske-nemocnice>